

بسم الله الرحمن الرحيم

چه کسی از اطفال غوطه دفاع خواهد کرد؟

(ترجمه)

در حالی که شما این سناریو را می‌بینید، بمب‌هایی از طرف رژیم‌های ظالم سوریه و روسیه بالای سر مسلمانان مظلوم در غوطه انداخته می‌شوند، که زبان از بیان وحشتی که ما در این سرزمین مبارک مشاهده می‌کنیم قاصر است. فقط در یک هفته بیش از ۵۰۰ تن به شمول ۱۵۰ طفل کشته شده و این آمار هر روز در حال بلند رفتن است. آن‌ها بشکل بی‌رحمانه‌ای، افراد ملکی، مردان، زنان، اطفال و نوزادان را در خانه‌ها، دوکان‌ها، مکاتب، شفاخانه‌ها، آمبولانس‌ها و بازارها هدف گرفته و باعث دفن اطفال در خرابه‌های ساختمان‌ها می‌شوند. اطفال در حالی مجبور به پناه بردن به تونل‌ها، گودال‌ها و زیرزمینی ساختمان‌ها می‌شوند که منتظر نوبت مرگ‌شان هستند. داکتران در رفت‌وآمد برای مراقبت از اطفال نوزاد در دستگاه‌هایی هستند که از شدت سردی هوا می‌میرند، که سرمنشی سازمان ملل این وضعیت را "دوزخی بر روی زمین" توصیف کرده است.

به علت تقریباً پنج سال محاصرهٔ ظالمانهٔ رژیم سوریه، غذا، مواد سوخت و دارو در کم‌ترین مقدار خود قرار دارد. داکتران از داروهای تاریخ‌گذشته برای مداوای بیماران و زخمی‌ها کار می‌گیرند و قحطی جمعی بیشترین تعداد اطفال را متأثر ساخته است. به گزارش سازمان ملل، حدود ۲۱ درصد اطفال زیر سن پنج سال از سوء تغذیه رنج می‌برند.

آرزوی مادران در حال مرگ اینست که قبل از مرگ اطفال‌شان، که آن‌ها را در اثر بمباردمان وحشیانه می‌بینند، حداقل با شکم سیر بمیرند. در حالی که مادران دیگری دعاء می‌کنند که الله سبحانه و تعالی روح فرزندان‌شان را قبض نماید. چرا؟! برای خلاصی از درد،

از تحمل و بخاطری که حداقل در جنت غذا دارند. آیا می‌توانید اندازه رنج برادران و خواهران را تصور نمایید؟ وقتی که یک مادر جگر گوشه‌اش را که از تهی دل دوست دارد، ترجیح می‌دهد که بمیرد تا این‌که زنده باشد؟ زیرا که مرگ دردشان را متوقف می‌کند؟ یا آیا می‌توانید سطح ناامیدی را که داکتران غوطه شرقی بعد از این‌که طفلی را بعد از طفل زخمی دیگری که از بمباردمان بی‌وقفه، با گوشت‌های آویزان، چشمان نابینا و بدن‌های نازکِ تکه‌تکه شده را تداوی می‌کنند، تصور کنید؟ که دیگر هیچ جرتی برای دایه‌گی نوزادانی را که از شکم مادرهای زخمی‌شان متولد می‌شوند، ندارند.

برادران و خواهران عزیز! ما بمب‌ها را می‌بینیم که بالای سر اطفال گرسنه غوطه شرقی می‌ریزند، در حالی که آن‌ها با نابودی روبه‌رو هستند. ما صف‌های پی‌هم اطفال کشته شده را در حالی که در کفن‌های خون آلودشان پیچیده شده‌اند، می‌بینیم. ما گریه‌های مادران غوطه را که برای مقدار اندکی غذا بخاطر سیر کردن اطفال‌شان را که از گرسنه‌گی می‌میرند، می‌بینیم، و ما نابودی کامل این سرزمین مبارک و سلاخی برادران و خواهران مان را در حالی که توسط قصابان اسد خنزیر و کشتار دسته‌جمعی شاید بدتر از حلب را مشاهده می‌کنیم؛ ولی بازهم با وجود این همه وحشت و رنج غیرقابل تصور، جامعه بین‌المللی، سازمان ملل و رژیم‌های جهان اسلام به تماشا نشستند و از دریای خونی که توسط اسد و ائتلاف جنایتکارش (این قاتلان اطفال) ریخته شده است، روی گشتانده و به ادامه کشتار و مجازات مجوز می‌دهند. آن‌ها تمام کنوانسیون‌های شان را در باره حفاظت از حیات انسان‌ها، حقوق بشر و حقوق اطفال به بازی گرفته‌اند.

بدون شک، حتی این (دوزخ زنده) هم برای بیدار کردن وجدان‌های‌شان کافی نیست. برای آن‌ها، دریای خون شکل گرفته از خون اطفال غوطه، یک قیمتی است که ارزش پرداختن برای اهداف سیاسی آن‌ها در منطقه است. بدون شک که هیچ محدودیتی در وحشی‌گری که آن‌ها برای بدست آوردن اهداف خودخواهانه خود می‌خواهند، وجود ندارد.

برادران و خواهران عزیز! مطمئناً هیچ مدرک بیشتر ازین نیاز نیست تا مقدار بال پشه‌ای امید داشتن از دولت‌های خودخواه غربی، سازمان ملل و رژیم‌های جهان اسلام نشان دهیم که از امت در سوریه دفاع کنند؛ در حالی که آن‌ها اطفال غوطه را برای مردن رها کرده‌اند و تمام گفتگوها، به اصطلاح صلح آن‌ها، کنفرانس‌های آنان و راه‌حل‌های پیشنهاد شده آنان، فقط اسد قصاب را زمان بیشتری برای ماندن، تجاوز و قتل مسلمانان داده است. چیزی که ما در صفحات تلویزیون از وحشت غوطه شرقی مشاهده می‌کنیم، بحیث منطقه امن، در پروسه صلح آستانه و کنفرانس صلح روسیه، ترکیه و ایران به همراه جامعه بین‌المللی شان، شناخته شده بود.

برای چنین یک امتی، چی می‌توانیم بیاوریم تا این کابوس را پایان ببخشد و از جان برادران، خواهران و اطفال مان در غوطه حفاظت نماید؟ البته ما باید به کمک‌های خیریه مان ادامه بدهیم و در آرزوی این‌که حداقل بخشی از آن به آنانی که در نیاز مبرم بسر می‌برند، برسند؛ ولی ما می‌فهمیم که کمک‌ها خونریزی را متوقف نخواهد کرد. البته ما باید به الله سبحانه و تعالی دعاء کنیم که او تعالی رژیم اسد و تمام حامیان‌اش را نابود کرده و امت را در سوریه از این قتل و کشتار و تجاوز حفظ نماید. برای این‌که لا حول و لا قوة الا

بالله العلی العظیم (هیچ قدرتی غیر از الله سبحانه و تعالی نیست و او بدون شک بر همه کارها قادر است)، پیامبر محبوب ما حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم می فرماید:

«والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف، ولتنهون عن المنكر، أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقاباً منه، ثم تدعونه فلا يستجاب لكم»

ترجمه: قسم به کسی که نفس من در ید اوست که شما یا به معروف امر و از منکر نهی می کنید، یا این که الله (سبحانه و تعالی) به زودی عذاب خود را بر شما خواهد فرستاد؛ بعد از آن شما از وی درخواست می کنید و درخواست شما مستجاب نخواهد شد.

پس چیست آن معروفی که ما باید به آن امر کنیم و منکری که ما باید از آن نهی کنیم، تا ان شاء الله به این خونریزی پایان دهیم؟ ما باید به تشکیل فوری نظام الله سبحانه و تعالی و خلافت بر منبج نبوت امر کنیم؛ خلافتی که سپر امت است؛ همان گونه که پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمودند:

« إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَّرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ »

ترجمه: بی گمان که امام (خلیفه) سپری است که از عقب آن جهاد می کنید و با وی محافظت می شوید.

و ما باید به تمام این رژیم های نفرت انگیز و مزدور در جهان اسلام پایان دهیم، رژیم هایی که یا خاموش اند و یا بدتر از آن، هنوز با اسد و دیگر دشمنان دین ما در جنایات علیه امت شریک اند؛ رژیم هایی مثل مصر، عربستان سعودی، اردن و امارات عربی، که عوض فرستادن نیروهای شان برای دفاع از زنان و اطفال غوطه، آن ها را برای قتل و قحطی دادن به اطفال یمن می فرستند، رژیم هایی مثل ترکیه که به عوض استفاد از جیت های جنگی و توپخانه هایش برای حفاظت زنان و اطفال مسلمان در سوریه، از نیروهای نظامی اش بخاطر کشتن مسلمانان گُردی استفاده می کند و رژیم هایی مثل پاکستان که به عوض فرستادن سربازان اش برای جنگ علیه ظالمین و قاتلین این امت، آن ها را به نماینده گی از امریکا برای جنگ با برادران مسلمان اش می فرستد. لا حول ولا قوة الا بالله!

برادران و خواهران گرامی! آیا کدام شکی است که تنها راه بیرون کردن مسلمانان غوطه شرقی و سوریه از این منجلاب، همانند دیگر سرزمین های اسلامی، در تأسیس مجدد خلافت اسلامی می باشد؟ در حقیقت این دولت اسلامی است که از مقدسات زندگی انسان ها حفاظت می کند و برای مؤمنان سپری است که لشکرهای مسلمانان را یکی می کند و آنان را به منظور نابود کردن این جهنم به حرکت می اندازد. آیا برای تان واضح نیست که اطفال غوطه نیاز به لشکری دارند که از خون شان حفاظت کند و در دل قاتلان شان ترس بیندازد؟

حال از شما می پرسم، آیا امروزه دولتی است که ارتش اش را برای چنین کاری سوق دهد؟ نخیر، چون در هفت سال پسین بیش از صدها و هزارها تن در سوریه کشته شدند، اما تاکنون ما شاهد هیچ اقدامی نبوده ایم. ما می دانیم که تنها ارتشی از مؤمنان حفاظت

خواهد کرد که تحت رهبری یک دولت اسلامی مخلص به حرکت بیفتد. در حقیقت نبود خلافت است که برای ترور و قتل اطفال امت به ستمگران و قاتلان مسلمانان دست باز داده است. ولی باید گفت که این کار ادامه نخواهد داشت.

برادران و خواهران! اگر ما به عنوان یک امت واحد به وقت و تلاش‌های مان در امر رسیدن به راه‌حل حقیقی، یعنی تأسیس فوری خلافت اسلامی، که سبب گذاشتن نقطه پایان به این کابوس می‌گردد، فکر مستنیر نکنیم، شاهد قتل مکرر مسلمانان غوطه و سراسر سوریه خواهیم بود، که از یک منطقه به منطقه دیگر تکرار خواهد شد. طوری که جنایت حلب اکنون در غوطه تکرار می‌شود؛ زیرا اگر ما به تأسیس فوری آن اقدام نکنیم و در خصوص آن دیدگاه طولانی‌مدت داشته باشیم که گویا در آینده دور تأسیس خواهد شد و خود را به انجام کارهای بیهوده مشغول نماییم و یاهم انرژی مان را در خدمت به غرب و پلان‌های بین‌المللی آن مصرف نماییم؛ در واقع به بن‌بستی که اکنون دامن‌گیر امت اسلامی گردیده است، افزوده‌ایم. فلذا، امت اسلامی همین اکنون نیاز مبرم به خلافت اسلامی دارد؛ بناءً باید برای تأسیس فوری آن بطور جدی اقدام نماییم.

بناءً در نتیجه ظلم و ستمکاری‌هایی که در غوطه شاهد هستیم، بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر کمپانی را تحت عنوان "کی از اطفال غوطه حفاظت خواهد کرد؟" به راه انداخته‌است، که مسلمانان را مخصوصاً متنفذین امت، رسانه‌ها، دانشجویان، امامان و دیگر اشخاص، هم‌چنان آنانی که در ارتش‌های مسلمانان اند، به تأسیس فوری خلافت اسلامی به طریقه رسول الله صلی الله علیه وسلم ترغیب می‌کند.

ما از شما می‌خواهیم که با به اشتراک گذاشتن این مطالب که در صفحه فیسبوک زن و شریعت (Women and Shariah) قرار دارد، از این کمپاین حمایت کنید. اما مهم‌تر از همه، ما از شما می‌خواهیم تا با تمام توان تان دعوت بسوی خلافت و از سرگیری زندگی اسلامی را حمل کنید و آن را به دوستان، فامیل، افراد در ارتباط، جامعه و غیره، مخصوصاً متنفذینی که می‌شناسید، به شمول آنانی که در ارتش‌های مسلمانان قرار دارند، برسانید. هیچ سنگی را بدون تغییر رها نکنید و هیچ فرصتی را از دست ندهید. برادران و خواهران! لطفاً درنگ نکنید و همین حالا این کار را انجام دهید، تا دیگر شاهد ریختن خون امت نباشیم. پیام آخر من به مؤمنان ارتش‌های مسلمانان این است:

ای سربازان ارتش‌های مسلمانان که از قدرت نظامی برای پایان دادن به قتل عام مسلمانان تان برخوردار هستید! دیگر تا چه اندازه قربانی نیاز دارید تا الله سبحانه و تعالی مکلفیتی را که بر روی شانه‌های تان گذاشته است، ادا کرده و امت را از این ظلم محافظت کنید؟! آیا ترور، غم و اندوه چشمان اطفال غوطه قلب‌تان را پارچه‌پارچه نمی‌کند؟ آیا گریه‌های مادران‌شان در ذهن تان نمی‌ماند؟ آیا فکر می‌کنید که کدام عذر قابل قبولی بخاطر رها کردن آنان، در برابر پروردگارتان دارید؟ شما از نسل امیران و فرماندهان بزرگی؛ چون: خالد بن ولید، صلاح‌الدین ایوبی، محمد فاتح، محمد بن قاسم و غیره هستید. بناءً چرا خودتان را با اظهار وفاداری به این مجرمان و ترسوهایی که آنان را رهبر می‌نامید، خوار و ذلیل می‌کنید-خیانت‌کارانی که مسلمانان را ترک می‌کنند و با دشمنان دین‌تان در مقابل امت سازش می‌کنند؟!

ای سربازان ارتش‌های مسلمان! وفاداری تان را به این خیانت‌کاران بشکنید و به امر پروردگارتان جواب دهید، تا محافظ امت شوید و نصرت و امکانات مادی تان را برای تأسیس خلافت بکار گیرید. مشتاقانه عزت انصار امروزی را و این‌که جزء لشکر خلافت راشده ثانی شوید، قبول کنید؛ در نتیجه شما قهرمانان امت خواهید بود و بلندترین درجات را در آخرت از آن خود خواهید کرد، الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا﴾

[نساء: ۷۵]

ترجمه: و شما را چپی شده‌است که در راه الله (سبحانه و تعالی) و (برای یاری) مردان و زنان و کودکان مستضعف جهاد و قتال نمی‌کنید، آنانی که می‌گویند: پروردگارا! ما را از این شهر (مکه) که اهلش ستمگرند، بیرون ببر و از جانب خود برای ما سرپرستی قرار بده و از جانب خود یار و مددکاری برای ما مقرر کن.

﴿سبحان ربك رب العزة عما يصفون و سلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين﴾

داکتر نسرين نواز

رئیس بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۹ جمادی الثانی ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۴ فبروری ۲۰۱۸ م